

Nr 477

av herr Olsson i Sundsvall m. fl.
om översyn av bestämmelserna om sammanträffande av förmåner
m. m. i lagen om allmän försäkring.

I 1962 års lag om allmän försäkring stadgas i 17 kap. om sammanträffande av förmåner m. m. att pension skall reduceras när yrkesskadelivränta utgår. Folkpension i form av ålderspension, änkepension eller barnpension liksom tilläggspension i form av änkepension eller barnpension minskas med tre fjärdedelar av den utgående livräntan. I lagen stadgas att avdraget i första hand skall göras på tilläggspensionen.

Det förekommer också en spärregel så att förtidspension och barnpension alltid utgår med minst en fjärdedel, änkepension med minst hälften och ålderspension med minst tre fjärdedelar av det belopp som skulle ha utgått om inte livränta hade uppburits av den pensionsberättigade. Pensionstillskotten berörs ej av eventuella livräntor.

Eftersom livräntan är avsedd att kompensera inkomstbortfall på grund av skador och då livräntorna i de flesta fall endast till en del ersätter den inkomst som en person kunnat skaffa sig om inte skadan inträffat, anser vi reduceringsreglerna vara för stränga i synnerhet för människor med låga tilläggspensioner och små livräntor.

I ett under 1970 avgjort ärende skulle den sammanlagda pensionen för en person bli följande: ålderspension 5 670 kr. + tilläggspension 1 909 kr. + pensionstillskott 189 kr., sammanlagt 7 768 kr. Vederbörande uppbär livränta från ett bolag som avses i 1 § i lagen om yrkesskade-försäkring med en summa av 2 268 kr. per år. Pensionen reduceras med tre fjärdedelar av detta belopp, dvs. med 1 701 kr.

För en pensionstagare som den ovannämnde med liten tilläggspension och förhållandevis blygsam yrkesskadelivränta verkar reduktion alltför ekonomiskt betungande och reglerna för reduktion bör därför ses över. Det torde vara möjligt att förändra reglerna så att reduktionen minskar eller upphör för pensionstagare, vars sammanlagda pensionsförmåner jämte livränta ej uppgår till en viss stipulerad gräns. En sådan begränsning bör enligt vår mening finnas för att förhindra att pensionstagare med god ekonomisk ställning överkompenseras genom insatser från det allmännas sida.

Med hänvisning till ovanstående hemställes

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en översyn av gällande bestämmelser om sammanträffande av förmå-

ner m. m. i 17 kap. lagen om allmän försäkring i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1971

MARTIN OLSSON (c)

i Sundsvall

TORSTEN STRIDSMAN (c)

PER STJERNSTRÖM (c)

RUNE TORWALD (c)